

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danmarks Krønike af Saxo Grammaticus. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 215. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1818_335A_1-txt-shoot-idm7365/facsimile.pdf (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

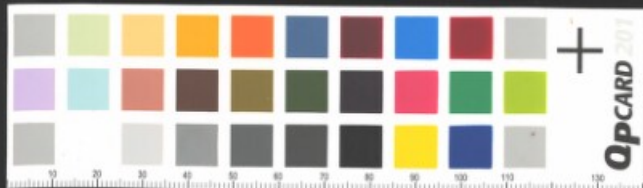
[Læs CC0-erklæringen](#)

deres Raas, og lade Nefsen hytte sig selv, hvoraf man da kan slutte sig til, at de havde det hedere om Døerne end i Hjertet, og gav Broderstabet en god Dag, naar de kun selv kunde slippe heilindet.

Saa snart det nu dogedes, og Fridlev saae, der var af den hele forenede Magt ingen flere, end Hvirvil og Sunholm, Bugge og Fanning tilbage, naende han ikke, at sætte sine saa overblevne og tildeels saarede Kiæmper atter paa Spil, og besluttede derfor Ene at gjøre den Ting af, og gaae i Kreds med de Karle. Vel saae det ud som et Bove-Stykke, men deels var det ham i Kiødet baaret, og deels i Klæder slaaet, ei at regne Sligt saa noie, thi usofagt var han, og en Kjortel havde han, der stød Staal som Vand, og som han derfor immer havde paa, og hjerpede Livet under, enten han saa gif i Kreds eller Fædt-Slag.

Godt begyndt er halv fuldendt, kunde Fridlev ogsaa gierne sige, thi det gif, som det var smurt, først faldt Hvirvil, saa Bugge, saa Fanning, og da Fridlev mærkede, at Sunholm med sine Trylle-Vers forgjorde hans Sværd, vendte han Klødden til, og hamrede dermed saalange paa Hærs-Mesterens Pande, til den tabde al sin Wiisdom. Det Stykke Arbeide maatte Fridlev imidlertid betale, thi han havde været for raff, da han vendte Sværdet, og slaaet Senerne over inden i den venstre Haand, saa han beholdt krogede Fingre lige til sin Dødsdag.

Siden beleirede Fridlev engang Dublin i Irland, og da han fandt, at Muren var ham for stærk, greb han til Hadding's gamle Krigspuds, og bandt en Hob Svæler tændte Svampe under Vingernes, hvormed de floi hjem til deres Heber, og stak Ild i Lagene. Alle saae nu kun efter hvor Ilden var, ikke hvor den kom fra, og imens de slukkede, trængde Fridlev ind, og tog Byen.

Endelig forde han ogsaa Krig i Britannien, hvor han leed et stort Nederlag, og tvivlede om, at han ved Flugten kunde redde sig ned til sine Skibe, men saa gjorde han ligesom Amlet, reisse de Galde op, og stillede dem i Raad, saa det lod, som han endnu var lige mandstærk, og havde ingen Skade havt af sit Nederlag. Derved betog han Fienderne ikke blot Hysten til at prøve Styrke, men selv Modet til at holde Stand, saa han beholdt Veien for sig!

